

28. May. 1971

FAKTA

Dato:

28. May. 1971

Sidetæl:

Notes 71 bd 3 s. 36-41

Si on est en conflit avec
soi-même, si on dit oui
et non au même temps
ou oui le matin et non
le soir.

Paris

28-5-71.

Der er et ude markeret
interview med Anne Sophie
Seidelin i information om
Kunstfonden.

Hun siger som mange helt con-
-trale ting at man bliver
med til at tænke de arge-
-monter hun kommer med rebat-
-tøj igennem for ikke at lade
den offentlige beqvstning løbe
af med os.

Anne Sophie Seidelin ~~så~~ siger
bl. a " - indtuder man sig
med systemet, som bliver man
engageret i det."

Der er en kendsgerning som
som at sige alle kunstnere (mang
sagt inklusive) ikke vil de i
åpne, men altid undskylder
med vording i herogder i skul
for leve!
Videre siger hun "Jeg mener, at

det mest positive der er sket
mest længe er det uventet
stigende antal af mennesker,
som simpelthen melder
sig ud af systemet. De burde
have kunstfondskete"

"Situasjonen er den, at kunst-
næren efterhånden i en borger-
skabs situation har følt
nødvendigt for at udtrykke sig
og gøre det på alle vegne"

"de (kunstnerne) skal lade
være at producere, at folk
skal interessere sig for dem"

"Jeg synes, det eneste positive
i kunstnergruppen idag er de
opspændte, der vil arbejde
sammen med folk"

"(De mou--) smide ideen
om det personlige brudskub
over bord, det udelukkes
af ideen om at ville have
kunst sammen med andre"

Denne sidste udtalelse er
let at sige og gjort - for
den kommer an på et skandinavisk
dybt gængende condition af
hele den vestlige verdens

Kunst som det ser ud
nu - ja det kræver i det
mindre end total afshaffelse
af kunsten i dens nuværende
struktur.

Det aller første skridt på
vejen mod en sådan ændring
mou være fuldstændig ophevet
af Kunstens berøpelig - Historie -
- historisk - kommercielle jern-
- kører - det vil sige alt
af skaffelsen af kunst handling -
Kunst kritikken - Kunst museer -
Kunst tidsskrifter - Kunst akademi -
- Kunst fond - hele dette maskina-
- ri, alle disse institutioner
der i dag er det ene som
holder kunsten i live.

Det kunst apparats totale
destruktion, som man tråd af
jernet vil være en behyldende
med det totale sammen -
- tråd af det nu værende
Kunst sprog - da dette bliver
et sprog i kraft af kunst -
apparatet.

Det store spørgsmål om hvor
stodig vil bruge hovedet om kunne
opstille dette kunst apparat

- for herre gud Kunstneren skal
ja dog leve af noget!
Kunsten appretter af skuffelse
er i alle mager som kun
bestræbes paa en general for-
samling i B. V. F. dels
fordi den er "jag for mig"
selv er et produkt af sig-
-stærket og dels fordi de an-
-helte kunstnere for at kun-
-ne leve af deres kunst,
(og helst leve godt) hvilket
de ønsker for et helt selv-
-følgelig krav, stykker sigte-
-med - man bilder ikke
den i hoveden som velkom-
en ma den!
Af skuffelsen af kunst for den
vil heller ikke for kunst appre-
-turer til at vakte - tværi-
-mod - det eneste middel
som kan standse maskiniet
er kunstnerne selv - og det
kan han/hun alene gøre
ved at af skaffe sig selv
ved at op høre med at
betragte sin beskæftigelse
med kunst som en profes-
-sion, et arbejde en levevej,

op høre med at betragte dette
at være kunstner som noget
særligt - som et speciale - og
et privilegium.
De mennesker som beskæftige
sig med kunst må som
eneste og gøre have det
moral at for andre til
at beskæftige sig med kunst
ikke (alene) ved at betragte
andres frembringelse - men
først og fremmest ved at
for dem til selv at lave
kunst, ikke praktisk i
form af billeder, skulpturer,
digte, musik, dans - men
i enhver form for anden
skabende aktivitet der ikke
baseres på noget vorditri-
-teori - men alene på selve
aktivitetens intensitet.
Man hører idag meget om
revolutioner og total foran-
-dring af samfundets strukturer
og livs vilkår - og aldrig
nogensinde har en sådan
revolution været så livsrigtig
som nu. Men selv om det, man
i mangel af en bedre be-

- tegnelser man kaldte "kunstre-
-nisk aktivitet" er sundsyn-
-lig heden for en pronouncing
- en revolution skære
i dag, end alene gennem
en ensidig politisk pron-
-ouncing - der i den sidste
ende ikke vil fremdræ
~~tes~~ de menneskelige, men
alene de politiske og materi-
-elle vil være.

Men resten i dag er vel at
kendes, ja god sin under-
-gang, i mæde ved sin
materialisme fordi det har
stjælet den aandelige - men-
-neskelige dimension - althv
direkte ~~beste~~ skalende bestaf
- hjælpe med kunst er en (og
kun en, men en rigtig) vej
mod en genoplysning af
den menneskelige aandel.

Paris

29-5-71

Megal kunne hyle på
at "Rouge + Bleu" er en sidste
krampetækning - en sidste
rest af et æstetisk tilhørs-